

Madvig: Jeg skal nødig forlænge denne Discussion; men jeg troer, at der for de Dtringer, der ere faldne fra min ærede Ven, der nys satte sig, ligger en Misforstaaelse til Grund. Den samlede Communalbestyrelse har den Forpligtelse at sørge for hele Communens Interesser, og naar den ikke gjør dette tilstrækkeligt, vil den mødes af Communens Villie; derimod troer jeg, at det ikke vil være vanskeligt i enhver Menighed at finde et Par Mænd, som ville tilføje Tanken paa deres egen Interesse, og som ikke ville bekymre sig om, at Fattigkassen for hele Communen, altsaa ogsaa for deres eget Bedkommende, bliver en Smule højere. Jeg skal blot endnu tilføje, at det forekommer mig, at Meget af det, som her er bleven talt om Tavler og Tavlevæsen, vil bortfalde af sig selv, naar — hvad jeg troer vil kunne skee gjennem en Comitébehandling — Loven gives en saadan Form, at der blot tales om de i Kirken og ved Kirken indkomne frivillige Bidrag, saa at det bliver Loven aldeles ligegyldigt, om disse Bidrag indkom igjennem Tavler eller paa anden Maade. Ombæringen af Tavlerne er jo noget aldeles Uvæsentligt.

Knuth: Jeg maa tilføje, at det staaer aldeles klart for mig, at dersom man ved en Befaling læser denne Sag over paa Communalbestyrelserne, uden engang at spørge dem, om de ville befatte sig dermed eller ikke, saa kommer man den forud til Døden. En Sag som denne kan umulig bestaae, med mindre man er saa lykkelig at finde Mænd, der have en levende og varm Interesse derfor. Overmaade lidet vil det betyde, at man udgiver en Lov, dersom det ikke lykkes paa mange Steder at finde saadanne enkelte Mænd, der have en levende og varm Interesse derfor. Det vil vistnok som oftest være Mænd, der ogsaa ere Medlemmer af Communalbestyrelsen; det er rimeligt og sandsynligt; men at Alle, fordi de ere Medlemmer af Communalbestyrelsen, derfor uden videre skulle have en saadan Interesse for Sagen, naar den bliver kastet over paa dem som en Byrde, om hvilken de ikke engang ere blevne spurgt, om de ville

paatage sig den, det troer jeg ikke. Man kan være overbevist om, at det ikke vil være Tilfældet, og derfor troer jeg, at man ved at kaste det over paa Communalbestyrelsen tillintetgjør hele Sagen, jeg vilde derfor, hvis dette skulde blive Resultatet, stemme mod Forslaget, idet jeg troer, at denne Vej da staaer åaben, at man, uden at ty til Lovgivernes Hjælp, kan søge at faae den Idee realiseret, som ligger til Grund derved, at man paa Steder, hvor der er Interesse derfor, søger at faae Communalbestyrelsens Samtykke i den Henseende, hvilket vistnok ikke vil være saa vanskeligt.

J. Masmussen: Den næstforegaaende Taler sagde, at Maaden, hvorpaa de goddedige Bidrag indsamledes i Kirkerne, var uvæsentlig; men det anseer jeg den ikke for, jeg anseer den for noget meget Væsentligt. Den Maade, hvorpaa det hidtil er skeet, navnlig ved Ombæring af Tavler, anseer jeg for saa andagtsforstyrrende, at man maatte ønske, at den blev aldeles tillintetgjort. Der er forskellige Maader, man bruger i de forskellige Egne til at indsamle saadanne frivillige Bidrag. Nogle Steder bruger man Tavler, og det midt under Prædikenen, andre Steder bruger man en Pose paa en Kje, som man stikker ind imellem Bænkene, og der er enten for at opsætte Bedkommende fra deres Andagt eller maaskee af andre Grunde undertiden anbragt en Bjalde paa denne Pose, som man ringer med for Dreerne af Folk. Dette anseer jeg for meget upassende under Gudstjenesten, og skulde ønske, at det blev aldeles ophævet. Den ærede Forslagsstiller har ogsaa talt om, at der skulde udnævnes en Bestyrelse, og har dertil taget Sognepræsten i Forbindelse med to Medlemmer, valgte af Menigheden; men han har ikke talt om Maaden, hvorpaa disse Medlemmer skulde vælges, og dette er dog vistnok en meget væsentlig Ting. Jeg skulde derfor, hvis Lovforslaget gaaer igjennem, ønske, at der blev noget Nøiere bestemt derom.

Formanden: Under Forudsætning af, at Thinget dertil giver sit Samtykke, skal jeg give Ordet til den ærede Afd. Landstingsmand for 1ste Kreds, skøndt han har høvt det to Gange.